

צט:

ען משפט
נֶר מְצֻוָה

מסורת הש"ס

תוספות ר' י"ד (**הט"ע**)
לאלמנה יסלים להו
בבר נוגנתנו ובגי אלמנה דתנן
פרה שוה ק' ב"י או
שוה ר' ב"ק מוכחה ולו
ונתקבלה מוכחה ולא
מי מבדה בשל משום
ולוקה בא בעי למורה ר' בר
אל הדר אמר כי לוקה
לפיהר בוטה מכך ר' בר
איבעריא להו שליח במאן

אמבר אחד בתמאנ מאיר אמר ר' הונא לארח לאן לשנין. מיהה סה נעל אל חליפען גזין לי קיטען לאפער זטטען וסמי פשע טיש לא סומל ורכ הפלט ומפלט ר' ר' זטעל קפידל דלאטפער עטער דלעיל לו מסוס זילט נקסט אלג מזוס צילידן

שהקנית בסלע וקণיות בפרותה שמעינה ה' כי דמי אילמיא באחרוא דמווני בשומה היכא ריחויה לה סלע מוחלי גביה טפי אמר רב פפא באחרוא דכ'יל' רבנן אמר ליה כנא בפרותה ת"ש הרוחה בתובתה ארבע מאות וזה מכרה לה במנה ולוה במנה ולאחרון יפה מנה ודריר במנה של אחרון בטל של בולן מברן קיים דאמור רב ישיא בריה דרב אידי בקתיי הכא נמי בקתיי פשיטא אמר לאחד ולא לשנים האמר ליה לאחד ולא לשנים אל לאחד סתמא נמי רב הונא אמר לאחד ולא לשנים רב חדרא ורבה בר הונא ואמרי תרויזיו לאחד ואפלו לשנים לאחד ואפלו למאה אקלע רב נחמן לסרוא עיל לבניה רב הדרא ורבה בר רב הונא אמרו ליה כי האין גוננא מאי אמר להו לאחד ואפי' לשנים לאחד ואפלו למאה אמרו ליה ע"ג דעתה שליח אמר לח' דעתה שליח לא קאמנא אמרו ליה והאמר מר אין אנואה לקרעות יהני מיל' הכא דעתה בעל הבית אבל טעה שליח אמר ליה ילהוקני שדורתק ולא לעותי ומנא תימרא רשאי בגין שליח לעבב הבית דתנן זיה האומר לשלווח צא ותרום תורם בעל הבית ואם אין יודע דעתו של בעל הבית תורם ובינויו אחד מוחמשים פיחת עשרה או הוסיף עשרה תורומו תרומה ואילו גבי בעל הבית הניא יתרם ועלה בידו אפיו אחד מעשרים תרומו תרומה תא שבעה הרוחה בתובתה ארבע מאות וזה מכרה לה במנה וליה במנה ולאחרון שוה מנה ודריר במנה של אחרון בטל של בולן מברן קיים אמר רב ישיא בריה דרב אידי בקתיי מתרני י"ש הוינן שפיחתו שתות או הוסיף שתות מברן בטל רבש"ג אומר מברן קיים יאמ' כן מה כה בית דין יפה אבל אם עשו אנדרת בקורס בגינזון אפלו שוה מנה במאთים או שוה מאהים במנה מברן קיים: גמ' איבעיא להו שליח במאן רבא

